ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία Δρ. 7
Ἐξάμηνος » . . . 3½

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία Δραχ. χρ. . . . 12
Ἐξάμηνος » » . . . 6

Δι' συνδρομὴ διὰ τὰ Χανία προπληρώνονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἑξαμηνίας

Πᾶν ἀφορῶν δημοσίευσιν ἀποστέλλεται εἰς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Καταχωρίσεις εἰς τὰς δύο πρώτας σελίδας ὁ στίχος λεπτὰ 60

Εἰς τὴν τρίτην καὶ τετάρτην σελίδα ἑκατὸν λεπτὰ κατ' ἀναλογίαν

Τὰ προγράμματα πλειστηριασμῶν, αἱ ἐξοικειώσεις κλπ. προπληρώνονται

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: ὁδὸς «Μανολάκη» (Καστέλλι) Ἀριθ. 2

Εἰς τὴν τρίτην πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἀνερχομένου πάροδον

ΕΤΟΣ ΣΤ'.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ‖ Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Συντάκτης Ι. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ‖ ΑΡΙΘ. 287

Χανία Πέμπτη 6 Ὀκτωβρίου 1911

ΑΚΟΜΗ

Καὶ ἡ ἑβδομαδὰς αὕτη ἀντιπαρῆλθεν, καὶ ἀντιπαρῆλθεν ἄγονος ἀπὸ κοινοβουλευτικῆς ἐργασίας. Καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ ἄγονον, ὁ ἀδδυρητισμὸς καὶ ἡ παθητικὴ ἀπάθεια νὰ βασιλεύῃ εἰς πᾶσαν τὴν διετῆ περίπου ζωὴν τῆς τρίτης ταύτης Κρητικῆς Συνελεύσεως. Κατεντᾶ ὑπερβαλλόντως πλέον ἀηδὲς τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς βαθείας περιφρονήσεως ἐναντι τοῦ τύπου καὶ τῆς λαϊκῆς γνώμης ἀπὸ μέρους τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Συνέλευσιν. Ἐφ' ὅσον αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς ἐξηρτῶντο ἐκ ἐξωτερικῶν πολιτικῶν γεγονότων, μὴ δυναμένων νὰ διακανονισθῶσιν ἐν τῇ Συνελεύσει, ὑπῆρχε ποιάτι δικαιολογία καὶ μία ἐλαφρυντικὴ περίπτωσις δι' αὐτήν. Σήμερον ὅμως προκειμένου περὶ ζητήματος ἐξ ὁλοκλήρου οἰκιακῆς φύσεως, περὶ λήξεως μιᾶς Κυβερνητικῆς κρίσεως ἀρξαμένης ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον, περὶ καταρτισμοῦ μιᾶς οἱασδήποτε Κυβερνήσεως τέλος καὶ ἐκδόσεως ἑνὸς Διατάγματος καλοῦντος τὸν λαὸν εἰς νέας ἐκλογάς, ἡ δραδύτης, αἱ συζητήσεις, αἱ ἀναραὶ καὶ ἐξαντλητικαὶ διὰ τὴν δημοσίαν γνώμην, δὲν δύνανται οὐδαμῶς νὰ δικαιολογήσωσι τὴν στάσιν ταύτην καὶ τὸ ἀναποφάσιστον τῶν κ. κ. Βουλευτῶν.

Ἐλέχθη εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ φέρεται εἰς τὰ στόματα πάντων τῶν πληρεξουσίων τὸ γεγονὸς τῆς συμφωνίας περὶ καταρτισμοῦ Κυβερνήσεως Ὑπηρεσιακῆς καὶ λέγεται καὶ πιστεύεται ὅτι, πάντες εἰσὶ σύμφωνοι, τόσον οἱ Συμπολιτευόμενοι ὅσον καὶ οἱ Ἀντιπολιτευόμενοι Βουλευταί. Προάγεται μάλιστα ἡ εἴδησις μέχρι τοῦ σημείου ὅτι καὶ τὰ πρόσωπα ἅτινα μέλλουσι νὰ ἀποτελέσωσιν τὴν Κυβέρνησιν ταύτην τὴν Ὑπηρεσιακὴν εἰσὶν ἕτοιμα. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔχουσιν οὕτω τὰ πράγματα, ἀφ' οὗ τὰ πάντα εἰσὶν ἕτοιμα, διατὶ δὲν συνέρχονται ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ συνεδρίᾳ, ἄνευ τύπων, ἄνευ νέων Προέδρων καὶ Ἀντιπροέδρων, ἄνευ κλητήρων καὶ δορυφόρων, νὰ διορίσωσι τὴν Κυβέρνησιν ταύτην, νὰ ἐξαγγείλωσι νέας ἐκλογὰς καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἑστίας των, ὅπου ὁ ἐλαιοκαρπός, αἱ δικογραφίαι καὶ οἱ ἀσθενεῖς ἀναμένουσιν τούτους;

Προφασίζονται ὅτι ἐλλείπουσι μέλη τινὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ Συμπολιτεύσεως καὶ ὅτι διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν προσέρχεται ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἰδίᾳ, ἐν τῇ συνεδρίᾳ. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ὑπάρχει πλήρης ὁμοφωνία ὡς διαδίδεται μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων ὁμάδων, ἀφ' οὗ ἐξησφαλίσθη ἡ εἰλικρινὴς συνεργασία διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς Κυβερνήσεως τῆς ὑπηρεσιακῆς, τί χρειάζονται τὰ μέλη, ἀφ' οὗ περὶ ἁπλῆς ἀπαρτείας πρόκειται, τὴν ἁπλῆν δὲ ταύτην ἀπαρτίαν οἱ ἐνταῦθα παρόντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πτερύγων τὴν ἀποτελοῦσιν; Διατὶ ἀφ' οὗ τὰ πάντα ἔχουσιν ἐξοικονομηθῆ, διατὶ δὲν τελειώνουσι μια ὥρα ἀρχήτερα, ἀφ' οὗ ἡ ἐν τῇ πόλει παρουσίατων ἐὰν οὐχὶ πρὶς καταυνασμὸν τῶν πνευμάτων τῆς δημοσίας γνωμης συντελεῖ, οὐχὶ ὕδωρ εἰς τὴν κοχλάζουσαν κατ' αὐτῆς διέγερσιν τοῦ κόσμου ρίπτει, ἀλλὰ ἔλαιον;

Δὲν φρονεῦμεν λοιπὸν ἡμεῖς κατόπιν τῆς στάσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τοῦ νὰ περιμένῃ τοὺς φίλους της ὅτι πρόκειται περὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας, ἀλλ' ὅτι τὸ χάσμα τὸ κομματικὸν ὅπερ διαιρεῖ ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ὁμάδας δὲν ἔχει γεφυρωθῆ ἀκόμη καὶ ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις φοβεῖται προδοσίαν τινὰ ἀπὸ μέρους τῆς Συμπολιτεύσεως, ἐὰν πρόκηται περὶ τῆς τόσον μετὰ χαρᾶς ἐξαγγελθείσης ὑπὸ τοῦ «Κήρυκος» συμφωνίας πάντων τῶν ἀποτελούντων τὸ τέως Βενιζελικὸν Κόμμα τῶν συμπραττόντων μετὰ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Κούνδουρον ὁμάδος;

Ἐνταῦθα λοιπὸν συμπεραίνομεν ὅτι πολὺ ἀπέχομεν τῆς ποθητῆς συννενοήσεως, τῆς πλήρους καὶ ἀσφαλοῦς, ὅπως φθάσωμεν εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς Συνελεύσεως, τῆς ἀποριβείσης, τῆς μηδὲν κατορθωσάσης, εἰς τὸ ἔλος αὐτὸ τό τόσω ποθητὸν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΗΤΤΟΚΤΟΝΗΣΕΝ

Κατὰ τὴν γραμματικὴν ἐκδοχὴν, διὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου, τὸ Βουλευτήριον κατέρρευσεν.

Τὸ νὰ καταρρεύσῃ Δημόσιον κτίριον, ἀδιάφορον ὅτι ἦτο Κρητικὸν Βουλευτήριον, ἀποτελούμενον ἀπὸ μίκνεὐρυτάτην αἴθουσαν περιοριζομένην ἀπὸ τέσσαρας λεπτοὺς τοίχους ἐστιμένους ἀπόχωμα καὶ πέτρας χωρὶς ἀσβέστην καὶ μίαν στέγην ἐπ' αὐτῶν, δὲν εἶναι οὔτε πρωτάκουστον οὔτε ἐθνικὴ συμφορὰ εἰς τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς.

Τὰ Δημόσια κτίρια καὶ ἔργα εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι κακοκαμωμένα, διότι ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπάρχοντα προέρχονται ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα, ὡς λέγουσι, τοῦ λαοῦ, ὅστις ὡς πρᾶγμα ρευστὸν τρέχει, κυλύεται, χάνεται, ἐξατμίζεται. Ἄλλως τε πρᾶγμα ἀναμεμιγμένον μὲ στεναγμοὺς καὶ ἀγανακτήσεις, τοὺς δορυφόρους αὐτοὺς τοῦ ἱδρῶτος, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι γουρσούζικο Τὸ ὅτι δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτὸς τοῦ λαοῦ ἐπὶ μακτίῳ χέναται, ἕνεκα τῆς ἀπιστίας τῶν ἐργολάβων ὡς διατείνονται οἱ Κερβεροι τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, εἶναι ἔργον προνοίας, ζήτημα δημοσίας ὑγείας, καθότι τὸ ἀντίθετον ἐὰν συνέβαινε, ἐὰν οἱ ὄγκοι τοῦ λαϊκοῦ ἱδρῶτος, ὡ μὴ γένοιτο, ἠρίθμουν Μαθουσσαλειον ἡλικίαν, μὲ ἡλίκας ποσότητας καρδιακοῦ ὀξέος, ἢ ἄλλως ποδαγρικοῦ, θὰ κατεφόρτωνον τὸν ἀέρα ἐπὶ ἀηδείᾳ τῆς δημοσίας ἀνοχῆς!

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως ὅλων αὐτῶν, τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ ἔπρεπεν ἐπὶ τέλους νὰ καταρρεύσῃ. Εἶχεν ἀλλαξῃ τόσα ἐπαγγέλματα, ὅσα ὁ ὅρις δέρματα κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του. Ὡμοίαζε τὸν τυχοδιώκτην καὶ ἄεργον ὅστις μετέρχεται ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα, ὅστις φαντάζεται ἑαυτὸν ἱκανὸν δι' ὅλα, ἢ ὅστις ὑποκρίνεται ἕνα ἐπάγγελμα ὅταν καταζητῆται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Εἶχε κτισθῆ διὰ θέατρον καὶ ἐγένετο τυπογραφεῖον, ὕστερα στρατών, σταῦλος, Βουλευτήριον, αἴθουσα Κονσέρτων, χορῶν, φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν, Διεθνὴς ἔκθεσις καὶ τέλος Κινηματογράφος, ὡς μία θυμασία ἀλληγορία τῆς ζωῆς τοῦ πολυδυστυχησμένου αὐτοῦ οἰκοδομήματος. Ἐστέγασε καὶ ἐριλοξένησε, Πασσᾶς, Ἐργάτας, ἄλογα, Βουλευτὰς, Πρίγκηπας, Διαδόχους, Διεθνεῖς στρατοὺς. Ἤκουσε παραγγέλματα στρατιωτικὰ, χρεμετισμοὺς ἀλόγων καὶ ὀγγαρίσματα ὄνων, ρητορικοὺς λόγους, βουλευτῶν καὶ Κουφερασιωτῶν, ἤκουσεν ἀρίας καὶ σονέττα καὶ εἰδεβλέμματα τρυφερὰ καρδιῶν παθοκινομένων, διαστυρούμενα εἰς τὰ φῶτα τῶν λαμπῶν τοῦ πετρελαίου, αἵτινες ἐκρέμαντο ἀπὸ τὴν ἑτοιμόρροπον στέγην του. Συνετάραξεν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην διότι τῆς ἐξισφενδόνησε μίαν ὡραίαν πρωΐαν ἕνα Ζήτω ἡ Ἕνωσις, καὶ ὑπῆρξε πέτρα τοῦ σκανδάλου διὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ Χρυσοστόμου τὴν ὁποίαν δὲν προὐτίμα ὁ Σύλλογος τῶν Κυριῶν ὁσάκις ἐδίδε χορούς καὶ θέατρα. Ἔκ τέτοιο λοιπὸν πολυδοκιμασμένον οἰκοδόμημα, ἔπρεπεν ἐπὶ τέλους νὰ ἠτοιμάσῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ ν' ῥαπυθάνῃ.

Τὸ οἰκοδόμημα ὅλως ἀπέθανεν!

Ὁ θάνατός του ὅμως ὁ τραγικὸς συνδέεται ἀναποσπάστως μὲ ἕνα ἐὰν. Καὶ τὸ ἐὰν αὐτὸ εἶναι, τί θὰ συνέβαινεν δηλ. ἐὰν ἀπέθνησκεν, ἐὰν κατέρρευν, εἰς στιγμὴν συνεδρίας τῶν Πατέρων τοῦ Ἔθνους, εἰς ὥραν Χορευτικῆς ἑσπερίδος, θεάτρου, Κινηματογράφου.

Τί πένθος θὰ ἠπλοῦτο εἰς ὅλην τὴν πόλιν, εἰς ὅλην τὴν Νῆσον!

Αἱ κακαὶ γλῶσσαι αἵτινες δυστυχῶς τρέφονται ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ ἢ πολιτικὰ γεγονότα, ἀπὸ τὰ δυστυχήματα ἢ τὰ περιστατικὰ ἐν γένει, εὑρίσκουσιν ὅτι, ὁ θάνατος τοῦ κτιρίου εἶναι ἔργον τοῦ καλοῦ δαίμονος τῆς Κρήτης ὅστις τὸ κατεκρήμνισεν ὡς ἄχρηστον, ἀφ' οὗ οἱ Πατέρες τοῦ Ἔθνους χωρίζονται ἀλλήλων διὰ τόσης διχονοίας. Αἱ κακαὶ γλῶσσαι πιστεύουν ὅτι αἱ ἀραὶ τοῦ κόσμου ἐβάρυνον τόσον ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ οἰκοδομήματος ὥστε τὸ κατέρριψαν, τὸ κατεκρήμνισαν.

Ἐὰν εἶναι ἀληθῆ ὅλα αὐτὰ ἄγεται νὰ πιστεύῃ κανεὶς ὅτι, τὸ κτίριον αὐτὸ τὸ κατακαυμένο, ηὐτοκτόνησεν ἀπὸ νευρασθένειαν παθών.

Τὰ διάφορα πράγματα τὰ ὁποῖα ἔβλεπε καὶ ἤκουεν ἐπηρέασαν τὸ νευρικόνοσοῦν σύστημα καὶ ἐγένετο ἐπὶ τέλους νευροπαθὲς. Ἐὰν ἡ νευροπάθεια του τὸ ὡδήγησεν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσον σύνηθες.

Ἐν πάσῃ περιστώσει τὸ εὐτύχημα εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν εἶναι ὅτι, ἀπὸ τὸν θάνατόν του, τὸν τόσω συγκινητικὸν, ἔλειψε τὸ ἐάν.

Ε

Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν προστατίδων Δυνάμεων συμφωνησασῶν ὅτι ἡ στιγμὴ δὲν ἦτο κατάλληλος διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κρητικοῦ, ὁ κ. Θεοτόκης καὶ ὁ κ. Μπαλτατζῆς κατέργον ἐκ νέου εἰς τὸν φιλελληνισμὸν τῆς Ἰταλίας ἐλπίζοντες μεσιτεύσιν ταύτης. Ἰδοὺ τι τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Ἀθήναις Ἰταλὸς πρεσβευτὴς Καρλόττη πρὸς τὸν κ. Τιτόνι τὴν 24 Μαρτίου 1909

«Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. Μπαλτατζῆς μὲ παρεκάλεσαν νὰ ἐκθηλώσω πρὸς τὴν Ἡγεμονίαν ἐξοχότητα τὴν βαθεῖαν λύπην των διὰ τὴν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἐκ Λονδίνου καθ' ἣν νέον πρόγραμμα τῆς συνδιασκέψεως ἀποκλείει τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Οὗτοι ἐλπίζουν ὅτι ὑμεῖς θὰ θελήσητε νὰ μεσιτεύσητε ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων.

Θὰ ἀπήντων εἰς τὸν κ. Θεοτόκην, ἂν μοῦ ἐπιτρέπῃ ἡ Ἡγεμονὶς ἐξοχότητος τὰ ἑξῆς.

Αον. Ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Κρητικοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην ὅπως ἀπλοποιηθῇ τὸ πρόγραμμα πρὸς ἐπίτευξιν μιᾶς ταχείας συνεννοήσεως.

Βον Εἰς τὴν θετικὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ παροῦσα στιγμὴ δὲν εἶνε εὐνοϊκὴ πρὸς παρουσίασιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως θὰ κερδήσῃ ἐμφανιζόμενον ὑπὸ μίαν διεθνῆ ἀτμόσφαιραν ἠρεμωτέραν τῆς σημερινῆς.

Γον. Ὅτι ἄλλως τε αἱ λίαν γνωσταὶ διαθέσεις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραμένουν ἀναλοίωτοι.

Εἰς τ' ἀνωτέρω ἀπήντησεν ὁ κ. Τιτόνι διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Μαρτίου τηλεγραφήματός του ἔχοντος ὡς ἑξῆς.

«Ἐπιδοκιμάζω τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν προτίθεσθε ὅπως δώσετε εἰς τὸν κ. Θεοτόκην

Ὁ Ρωσσὰ πασᾶς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα διαμονήν του δὲν ἐδείχθη πρὸς ἐμὲ διόλου διατεθειμένος, ὅπως ἐπισπεύσῃ μίαν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ, παρ' ὅλην τὴν ἐπιμονὴν τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπέδειξα.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει κατ' αὐτὸν, τώρα νὰ λαμβάνῃ πολὺ ὑπ' ὄψιν της τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὴν τοῦ Τουρκικοῦ κοινοβουλίου, ὅπου ἐξεδηλώθησαν βήματα κατηγορηματικῶς ἐναντία εἰς τοιαύτην λύσιν.

Ἀφοῦ ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων, ἡ Τουρκία αἰσθάνεται τώρα τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀντιστῇ εἰς τὸ Κρητικὸν, ἐν τῷ ὁποίῳ πρέπει νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ δίκαια τὰ ὁποῖα νομίζει ὅτι ἔχει.

Ὁ ὑπουργὸς μου προσέθηκεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὅλον τὸ συμφέρον νὰ μείνῃ ἥσυχος, οὐ μόνον πρὸς ἀποφυγὴν περιπλοκῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχουν σοβαρὰς συνεπείας, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν πραγματοποίησιν μερικῶν ἄλλων ζητημάτων, δι' αὐτὴν ἄλλο τόσον καὶ ἴσως περισσότερον σημαντικῶν ἀπὸ τὸ Κρητικόν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σιδηροδρόμων, ζήτημα τὸ ὁποῖον ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐξετάσῃ».

Ταὐτοχρόνως ἡ Πύλη, ἐνθαρρυνομένη πιθανὸν ἀπὸ μίαν τῶν Προστατίδων ἐπρότεινεν εἰς τὰς Προστατίδας Δυνάμεις, ὅπως μὴ ἀνακληθοῦν τὰ διεθνῆ στρατεύματα ἐκ Κρήτης, καθὼς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Τιτόνι πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς πρέσβεις Λονδίνου, Παρισίων καὶ Πετρουπόλεως.

«Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως του ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Χαχὴ πασᾶς μοὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως αἱ προστάτιδες Δυνάμεις ἐμποδίσουν τὴν ἀνάκλησιν τῶν διεθνῶν στρατευμάτων, ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν 1 Ἰουλίου ἐ. ἔ. μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ συμφωνία διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, ἐγὼ ἀπήντησα, ὅτι θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ματαιωθῇ ἡ ἀπόφασις ἡ ληφθεῖσα ἤδη, διότι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως ἥτις ἀρχίζει τὴν 1 Ἰουλίου δὲν ἦτο πλέον ἐγγεγραμμένη οὐδεμία πίστωσις διὰ τὴν διατήρησιν ἐν Κρήτῃ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ,

«Ἐπιμείναντος τοῦ Χαχὴ βέη, ὅπως τὸ ζήτημα συζητηθῇ ἐκ νέου, δι' αὐτὸ παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως μὴ καταστήσητε γνωστὸν ὁποῖον ἀπάντησιν ἐδώσεν, ἢ προτίθεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν Τουρκικὴν ταύτην αἴτησιν ἡ Κυβέρνησις παρ' ᾗ εἶσθε ἐμπεπιστευμένος».

Ὡς γνωστὸν, αἱ προστάτιδες Δυνάμεις ἀπέρριψαν τὴν πρότασιν ταύτην τῆς Τουρκίας περὶ ἀναβολῆς τῆς ἀνακλήσεως τῶν διεθνῶν στρατευμάτων ἐκ Κρήτης.

Τὴν 29 Μαρτίου 1909 ὁ ἐν Ἀθήναις Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ. Τιτόνι τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

«Βασιζόμενος εἰς τὴν ὑμετέραν ἔδειαν, ἐξέθηκα χθὲς εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν, κατὰ τὸν συμφωνηθέντα τρόπον, τὰς βλέψεις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διακοπὴν τῶν συνεννοήσεων διὰ τὴν Κρήτην.

«Σχεδὸν ταυτοχρόνως ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἔκαμε εἰς τὸν κ. Θεοτόκην μίαν ἀνάλογον ἀνακοίνωσιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του, ἥτις τονίζουσα ὁμοίως τὸ ἀκατάλληλον ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς συζήτησιν τοῦ ζητήματος, ἐπανέλαβε τὰς συμβουλὰς ὑπομονῆς καὶ ταυτοχρόνως τὴν δήλωσιν τῶν εὐμενῶν αὐτῆς διαθέσεων.

«Τὸ περιεχόμενον τῶν συμπεσασῶν τούτων ἄνακ ενώσεων καθησύχασε κάπως τὰς ἀνησυχίας τοῦ κ. Θεοτόκη ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται πρὸ παντὸς νὰ εὕρῃ ἐπιχειρήματα ὅπως ἀποδείξῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸν Λαὸν τῆς Νήσου, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασίν του τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Δυνάμεων διὰ τὴν ὑπόθεσίν των δὲν ἐμειώθη.

Πλὴν τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐγέννησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν αἱ ἡμέτεραι δηλώσεις—ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν, ὡς μοῦ προκύπτει, συμμερίζεται καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος—δὲν παραδέχομαι ὅτι θὰ ἐπιλθῇ διακοπὴ εἰς τὴν σειρὰν τῶν Ἑλληνικῶν διαμαρτυριῶν πρὸς τὰς προστάτιδας Δυνάμεις.

Κατὰ τὸ ἄνοιγμα ἢ τὸ κλείσιμον παντὸς Βαλκανικοῦ ζητήματος— ἤδη ἔχομεν πεῖραν τούτου—ἡ Κυβέρνησις Ἀθηνῶν δὲν δύναται νὰ ἀπόσχῃ ἀπὸ παρομοίας ἐκκλήσεις, οὐδὲ θὰ δυνηθῇ ἐπίσης νὰ ἀποσχῃ ἀπὸ πᾶσαν νύξιν ἀνυπομονησίας προερχομένης ἀπὸ τὴν Κρήτην.

Μίαν τούτου ἀπόδειξιν ἀποτελεῖ ἡ θερμὴ σύστασις τοῦ Βασιλέως Γεωργίου πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας—ἀναχωρεῖ ἐπ' ἀδείᾳ διὰ Παρισίους—ὅπως ἀναπτύξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησίν του τὴν ἀνάγκην λύσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος πρὸ τῆς ἀνωχωρήσεως τῶν διεθνῶν στρατευμάτων, καὶ εἰ δυνατὸν κατὰ τὸ διάστημα τῆς πιθανολογουμένης συνδιασκέψεως ἥτις θὰ συνεκαλεῖτο μετὰ τὴν ἐξομάλυσιν τοῦ Βοσνιακοῦ ζητήματος.

«ἀκολουθεῖ»

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΕΣΣΑΡΑΣ

Ἐκ τῆς Δημοσιογραφικῆς συζητήσεως ἥτις διεξάγεται μεταξὺ «Νέας Ἐρεύνης» καὶ «Συντάγματος» καὶ ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἃς δίδει καὶ ἡ Ἐφημερὶς «Λευκὰ Ὄρη» παρατηρεῖ τις ὅτι ἡ «Νέα Ἔρευνα» ὄπισθεν τῆς ὁποίας κρύπτεται ἡ Διεύθυνσις τῶν Δημοσίων Ἔργων, προσπαθεῖ ἐπιμελῶς νὰ φέρῃ τὴν κοινὴν γνώμην